

عربی اختصاصی ۳

※ عَيْنَ الْأَصْحِ وَالْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجَمَةِ أَوْ الْمَفْهُومِ:

۱- أَلَا لِكُلِّ مَأْمُومٍ إِمَامٌ يَقْتَدِي بِهِ وَيَسْتَضِيءُ بِنُورِ عِلْمِهِ:

- ۱) جز این نیست برای هر امامی، پیشوایی است و به او اقتدا می‌کند و به وسیله نور علم او، نورانی می‌شود!
- ۲) هان، هر رهرویی، پیشوایی دارد که از او پیروی می‌کند و از نور دانش او روشنی می‌جوید!
- ۳) آگاه باشید که هر پیشرو، یک پیشوا دارد تا از او پیروی کند و از نور دانشش روشنی جوید!
- ۴) جز این نیست که هر رهرو، یک امام دارد که به او اقتدا می‌جوید و از روشنی دانشش، طلب نور و روشنی می‌کند!

۲- يُحِبُّونَ أَنْ يُحَمِّدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا:

- ۱) دوست دارند به‌خاطر آنچه نمی‌کنند ستوده شوند!
- ۲) دوست می‌دارند ستایش شوند به‌خاطر آنچه انجام نداده‌اند!
- ۳) دوست دارند برای آنچه که حاضر به انجامش نشده‌اند ستوده شوند!
- ۴) حبّ تمجید شدن دارند به‌خاطر کاری که انجام نمی‌دهند!

۳- إِنْ مَا قَرَّبَكَ مِنَ اللَّهِ يُبْعِدُكَ مِنَ النَّارِ وَ مَا بَعَّدَكَ مِنَ النَّارِ يُقَرِّبُكَ مِنَ النَّارِ:

- ۱) بدون شک آنچه تو با آن به خدا نزدیک شده‌ای، همانست که از آتش دورت ساخته و آنچه از الله دور سازد، همانست که به آتش نزدیک ساخته است!
- ۲) هر چه تو را به الله نزدیک کند، از آتش دور می‌سازد و هر چه از الله دور سازد به آتش نزدیک کند!
- ۳) قطعاً آنچه تو را به خدا نزدیک کرده است، از آتش دور سازد و آنچه تو را از خدا دور ساخته به آتش نزدیک می‌کند!
- ۴) حتماً چیزی تو را به خدا نزدیک می‌کند که از آتش دور ساخته باشد و چیزی از خدا دور می‌سازد که به آتش نزدیک کرده است!

۴- الْمَفْرَدَاتُ الْفَارْسِيَّةُ دَخَلَتْ اللَّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ مُنْذُ الْعَصْرِ الْجَاهِلِيِّ وَ كَانَتْ لِلْإِيرَانِيِّينَ دَوْرٌ عَظِيمٌ فِيهَا:

- ۱) واژه‌های مفرد فارسی از دوره جاهلی داخل در زبان عربی شد که ایرانی‌ها نقش بزرگی در این باره ایفا کردند!
- ۲) از زمان جاهلیت، لغت‌های فارسی خود را وارد زبان عربی کرد و ایرانیان سهم بزرگی در آن دارند!
- ۳) از دوره جاهلی، واژگان فارسی به زبان عربی وارد شدند و ایرانیان نقشی بزرگ در آن داشتند!
- ۴) از عصر جاهلیت تا کنون کلمات فارسی به عربی وارد می‌شوند و سهم ایرانی‌ها در آن زیاد است!

۵- كَلِمَاتُ الْجَمَاعَتِينَ إِلَى خَيْرٍ أَمَّا هُوَ لَا فَيَدْعُونَ اللَّهَ وَ أَمَّا هُوَ لَا فَيَتَعَلَّمُونَ وَ يَفْقَهُونَ الْجَاهِلِ:

- ۱) دو جماعت در راه خیر هستند، لیکن این‌ها خداوند را دعا می‌کنند و این‌ها آموزش می‌دهند و نادانان را فقیه می‌کنند!
- ۲) هر دو گروه در راه خوبی هستند، اما این‌ها پس به درگاه خدا دعا می‌کنند و اما این‌ها پس یاد می‌گیرند و نادان را دانا می‌کنند!
- ۳) دو جماعت به سوی نیکی گام بر می‌دارند و این‌ها خدا را می‌خوانند پس یاد می‌گیرند و این‌ها به نادان آموزش می‌دهند!
- ۴) هر دو گروه در راه خوبی‌اند، اما این‌ها خدا را دعا می‌کردند و این‌ها علم می‌آموختند و به نادان آموزش می‌دادند!

۶- مَنْ لَمْ يُؤَدِّبْهُ الْوَالِدَانُ صَغِيرًا يُؤَدِّبْهُ الزَّمَانُ:

- ۱) کسی را که در کوچکی پدر و مادر تربیت نکنند، زمانه تربیت می‌کند!
- ۲) هر کس را که والدین او را در کودکی تربیت نکنند، زمان او را تربیت می‌کند!
- ۳) زمانه، کسی را که پدر و مادرش در کودکی‌اش تربیت نمی‌کنند، تربیت خواهد کرد!
- ۴) هر که را پدر و مادر در کوچکی تربیت نمی‌کنند، زمان او را تربیت می‌کند!

۷- عَيْنَ الْخَطَأِ:

- ۱) ذاتِ یومِ رَاحِ النَّبِيِّ (ص) إِلَى الْمَسْجِدِ: روزی رسول خدا (ص) به مسجد رفت،
- ۲) ثُمَّ دَخَلَ رَجُلٌ فِيهِ وَ سَلَّمَ عَلَيْهِ: سپس مردی داخل در آن شد و به او سلام کرد،
- ۳) وَ بَعْدَ لِحْظَاتٍ جَاءَ ابْنُهُ إِلَيْهِ: و پس از لحظاتی، پسرش به سوی او آمد،
- ۴) فَقَامَ الرَّجُلُ وَ أَجْلَسَهُ عِنْدَهُ! پس مرد برخاست و او کنارش نشست!

۸- الْمُؤْمِنُ قَلِيلُ الْكَلَامِ كَثِيرُ الْعَمَلِ: مَا هُوَ الْخَطَأُ فِي الْمَفْهُومِ:

- ۱) حافظ خام طمع، شرمی از این قصه بدار! * عملت چیست که فردوس برین می‌خواهی!
- ۲) قول و عمل چیست جز ترازوی دینی * قول و عمل ورز و راست دار زبانه!
- ۳) جز آن را ندان رسته از بند آتش * که کردار در خورد رفتار دارد!
- ۴) کرد عقلت نصیحتی محکم * که نکو گوی باش یا ابکم!

۹- باید در کارهای روزانه‌ام خدا را یاد کنم تا به خود و دیگران سود رسانم: عَيْنَ الصَّحِيحِ:

- ۱) يجب عليّ أن أذكر الله في الأعمال اليومية حتى أنتفع بها الآخرين!
- ۲) لأذكر الله في الأعمال اليومية لأنتفع نفسي و غيري!
- ۳) عليّ أن أذكر ربّي في الأعمال يوميّاً لأنتفع بنفسي و الآخرين!
- ۴) لأذكر ربّي في الأعمال اليومية لأنتفع نفسي و غيري!

۱۰- عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي قِرَاءَةِ الْمَفْرَدَاتِ فِيمَا يَلِي:

- ۱) حَلَّ الطَّلَابُ مَسَائِلَ الرِّيَاضِيَّاتِ إِلَّا مَسْأَلَةً!
- ۲) لَا يَبِئْسُ مَنْ رَحِمَهُ اللَّهُ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ!
- ۳) تُثْمِرُ شَجَرَةُ الْجَوْزِ بَعْدَ سَنَتَيْنِ عَادَةً!
- ۴) لَوْ كَانَ النَّبِيُّ فَطْماً لَأَنْفَضَ النَّاسَ مِنْ حَوْلِهِ!

**** عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي الإِعْرَابِ وَ التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ**

١١- أحدُ مهاجمي فريق السعادة استطاع أن يسجّل هدفين في المباراة:

- (١) مهاجمي: اسم - جمع تكسير - مفرد مهاجم و هو اسم فاعل من مصدر مهاجمة/ مضاف إليه و مجرور بالياء
- (٢) السعادة: اسم - مفرد - مؤنث - معرّف بالعلمية - معرب/ مضاف إليه و مجرور بالكسرة
- (٣) يسجّل: فعل مضارع - للغائب - مزيد ثلاثي من باب تفعيل - معرب/ فعل و مع فاعله جملة فعلية
- (٤) هدفين: اسم - جمع سالم للمذكر - نكرة - معرب/ مفعول و منصوب بالياء

١٢- تكلّموا تُعرفوا فالمرءُ محبوبٌ تحت لسانه:

- (١) تكلّموا: فعل أمر - للمخاطب - مصدره على وزن تفعيل - مبني/ فعل و مع فاعله جملة فعلية
- (٢) تُعرفوا: فعل مضارع - للمخاطبين - مجرد ثلاثي - مبني للمجهول/ مع نائب فاعله جملة فعلية
- (٣) محبوبٌ: اسم المكان - مفرد - مذكر - نكرة/ خبر و جملة اسمية
- (٤) لسان: اسم - مثنى - مذكر - معرب/ مضاف إليه و المضاف «تحت»

١٣- لا يجوزُ الإكثارُ في استخدامِ المبيداتِ الزراعيّةِ:

- (١) يجوزُ: فعل مضارع - للغائب - مزيد ثلاثي من باب إفعال - معرب - مبني للمعلوم/ فاعله الإكثار و الجملة فعلية
- (٢) الإكثار: اسم - مصدر من باب إفعال - معرّف بأل - معرب/ فاعل و مرفوع بالضمة
- (٣) المبيدات: اسم الفاعل من باب إفعال - جمع تكسير - معرّف بأل - معرب/ مضاف إليه و المضاف استخدام
- (٤) الزراعيّة: اسم - مفرد - مؤنث - معرّف بأل - مبني/ صفة

**** عَيْنُ الْمُنَاسِبِ لِلْجَوَابِ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ**

١٤- عَيْنُ الْخَطَأِ فِي الْجُمُوعِ الْمَكْسُورَةِ وَ مَفْرَدَاتِهَا:

- (١) هذا السِّمَاءُ مفيدٌ لتقويةِ التُّرابِ: ← الأسمدة!
- (٢) ما أَجْمَلَ فَرَّخَ هذا الطَّائِرُ: ← أفراخ و فراخ!
- (٣) القطُّ هو أحدُ أعداءِ الفئرانِ: ← الفراء!
- (٤) إذا عندك سؤالٌ فسل عن الخبِراءِ: ← الخبير!

١٥- عَيْنُ حَرْفِ اللّامِ يَفِيدُ مَعْنَى «حَتَّى»:

- (١) هذا الكافر ليعتذر عنّا لأنّه سبّنا!
- (٢) لأشترى قميصاً آخرَ ذهبتُ إلى ذلك متجر!
- (٣) لنعلّم أنّ العقل السليم في الجسم السليم!
- (٤) لنجتنب مشاورة كلِّ إنسان جاهل!

١٦- عَيْنُ الْمَفْعُولِ الْمَطْلُوقِ لَا يَخَالِفُ الْفِعْلَ فِي اشْتِقَاقِهِ:

- (١) وَ أَذْكَرُ اسْمُ رَبِّكَ وَ تَبْتَلُ إِلَيْهِ تَبْتِلًا!
- (٢) فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مَنْعِكَ فَاتِي أَعْدَبَهُ عَذَابًا لَا أَعْدَبَهُ أَحَدًا!
- (٣) وَ اللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا!
- (٤) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْلِيمًا!

١٧- عَيْنُ الْخَطَأِ فِي النَّفْيِ:

- (١) أَنْ يَذْهَبُوا: أَلَّا يَذْهَبُوا
- (٢) تَعَادَلَا: مَا تَعَادَلَا
- (٣) كَي يَجْلِسَ: لَا يَجْلِسُ
- (٤) سَيَأْتِي: لَنْ يَأْتِيَ

١٨- «زَارْنَا الضِّيُوفَ جَمِيعًا إِلَّا أَخَاهُمُ الْكَبِيرَ» مَا هُوَ الْمُسْتَثْنَى وَ الْمُسْتَثْنَى مِنْهُ عَلَى التَّرْتِيبِ:

- (١) جميع - أخ
- (٢) الضيوف - الكبير
- (٣) جميع - الكبير
- (٤) أخ - الضيوف

١٩- اجْعَلِ الْمَفْعُولَ الْمَطْلُوقَ الْمُنَاسِبَ فِي الْفَرَاغِ: «نَحْنُ الْإِيرَانِيِّينَ نُكْرِمُ ضِيُوفَنَا.....»

- (١) كريماً
- (٢) تكريماً
- (٣) تكريماً
- (٤) إكراماً

٢٠- مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَزْرَعُ زَرْعًا أَوْ يَغْرِسُ غَرْسًا فَيَأْكُلُ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ إِنْسَانٌ أَوْ بَهِيمَةٌ أَوْ كَانَتْ بِهِ صَدَقَةٌ: عَيْنُ مَا لَا يَوْجَدُ فِي الْعِبَارَةِ:

- (١) اسم علم
- (٢) فعل معلوم
- (٣) اسم الفاعل
- (٤) الجملة بعد النكرة